

ПОСЛАДНИТЪ ДЕН НА ПОМПЕЯ

КНИГА I.

ГЛАВА I.

Срещата на двама Благородни.

— Добъръ денъ Диомеде. Да не вечеряшъ тѣзи вечеръ у Главка? Попыта единъ младъ и късь момъкъ наместижъ съ една набрана и женствена тога, която показваше че е отъ благородниѣтъ еще и отъ самодовольниѣтъ.

— Не, приятелю Клодіе, не съмъ призоважъ, отговори Диомедъ, мъжъ отъ среденъ възраст и прилично облеченъ. Тако ми Полидевка, туй е нещастіе, защото, казватъ, че неговитѣ пирове сж отъ най-славнитѣ въ Помпея.

— Не сж за презиране, ако и да не са педнася виното, по мое мнѣніе, толкосъ изобилно. Мыслижъ че въ неговитѣ жили не тече стара Гръцка кръвь, като са препира че ако піе вечеръ, става сутринъ съ умъ тежкъ и омаянъ.

— Но причината на едно таквози въздържаніе може да е друга, пое приказската навѣсено Диомедъ. Вѣрвамъ че той не е толкосъ богатъ колкото иска да са покаже, или колкото го показватъ тщеславіето и каприцитѣ му, и интересува са да запази повече бжчевитѣ си отъ колкото ума си.

— Че за туй повече трѣба да му ходимы на вечеритѣ до като има пары. За догодина, Диомеде, ще трѣба да намѣримы другыго нѣкого Главка.

— Чувамъ че е приятель на играта.

— На сѣко наслажденіе е той пріятель, и докато намѣрва наслажденіе да ни прави пирове, ще му бждемъ пріатели и ный.

— Добръ казвашъ, Клодіе; и Диомедъ въ знакъ на съгласіе засмѣ са отъ сърце. Но кажи ми, отъ давно щѣхъ да та попытамъ, видѣлъ ли си нѣкоги зимницитѣ ми?

— Мыслижъ че не, любезный Диомеде.